Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Lwów, dnia 31 sierpnia 1938 r.

# Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 16.

T R E Ś Ć:

## Dział urzędowy.



## Dział nieurzędowy.



## DZIAŁ URZĘDOWY.

—

129.

### ROZPORZĄDZENIE

**Wojewody Lwowskiego z dnia 29 sierpnia 1938 r. o przekazaniu uprawnień do regulowania cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów.**

Na podstawie § 1 ustęp 2 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z 18 sierpnia 1938 r. o regulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 466) przekazuję w całości uprawnienia do regulowania (wyznaczania) cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów, wszystkim Starostom powiatowym na terenie ich powiatów oraz Prezydentowi miasta Lwowa na obszarze miasta Lwowa.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1940 r. co nie uwłacza w niczym uprawnieniom przysługującym mi z mocy § 6 pkt. 4 wyż cytowanego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

Wojewoda:
Alfred Biłyk.

130.

## ZARZĄDZENIE

**Wojewody Lwowskiego z dnia 22 sierpnia 1938 r. L. SF. 12/8 — 38 r. w sprawie przekazywania gminom wiejskim dodatków komunalnych do podatków państwowych.**

Do

Panów Przewodniczących Wydziałów Powiatowych na obszarze województwa lwowskiego.

W instrukcji budżetowej dla związków samorząd. (okólnik Nr. 4 z dnia 19 I. 1938) w części dotyczącej § 3 rozporządzenia Min. Spr. Wewn. z dnia 6 XII 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 71 z 1933 r.) zwrócona została szczególna uwaga na terminowe dostarczanie przez wydziały powiatowe zarządom gminnym dokładnych danych o wpływach z tytułu dodatków komunalnych do podatków państwowych oraz na konieczność systematycznego przekazywania gminom należnych im kwot, bez potrącania „z zainkasowanych sum jakichkolwiek kwot. które nie byłyby należnościami prawomocnie obciążającymi zainteresowane gminy“. Poza prawomocną egzekucją — mogą być dokonywane potrącenia jedynie za zgodą gminy.

Inspekcje powiatowych związków samorządowych, przeprowadzone przez wojewódzkiego Inspektora zw. sam., oraz kontrola p. z. s. dokonane z ramienia Związku Rewizyjnego Sam. Teryt. stwierdziły, że powyższa zasada nie jest należycie przez wydziały powiatowe przestrzegana. W szczególności stwierdzono, że:

1) należności gminne z powyższego tytułu nie są ani rozrachowywane ani przekazywane w terminach miesięcznych, a zdarzają się wypadki, że rozrachunek między wydziałem powiatowym a gminami następuje raz na pół roku, a nawet raz z końcem okresu budżetowego:

2) takie traktowanie sprawy powoduje narastanie na rachunku sum przechodnich wydziału powiatowego należności gmin wiejskich z tytułu zainkasowanych dodatków komunalnych;

3) brak dokładnych, terminowych danych o zainkasowanych sumach dodatków komunalnych dezorientuje zarządy gminne w ciągu okresu budżetowego, a przetrzymywanie należnych gminom kwot uniemożliwia zarządom gminnym racjonalną gospodarkę pieniężną:

4) zdarza się, iż zarządy gminne nie mogą dokonać pilnych, terminowych wypłat (np. na pobory pracowników gm., na wydatki szkolne i t. p.), podczas gdy w tym czasie wydziały powiatowe samowolnie z zainkasowanych dodatków komunalnych dokonują za gminy wypłat, do których ani gminy nie są obowiązane, ani które nie są terminowymi;

5) liczne i bardzo różnorodne konta gmin wiejskich pociągają za sobą znaczne obciążenie pracą rachuby wydziału powiatowego, powodując ponadto niejednokrotnie chaos i usterki w gospodarce finansowej zarówno gminy jak i pow. zw. sam.:

6) realizowanie tym sposobem części budżetu gminy wiejskiej przez wydział powiatowy (bez upoważnienia) powoduje — i to uważam za najbardziej ujemną cechę tej manipulacji rachunkowej — zanik inicjatywy oraz zwalnia wójtów (przynajmniej w ich pojęciu) od odpowiedzialności za część gospodarki finansowej gminy. Kroczenie w tym względzie po linii najmniejszego oporu (zarządy gminne zwolnione od trosk i odpowiedzialności — wydziały powiatowe realizują bez trudów część ogólnej — w ramach powiatu — polityki finansowo-gospodarczej) uważam z punktu widzenia wychowawczego za zjawisko niezdrowe i wysoce niepożądane.

Z wszystkich przeto wymienionych wyżej względów oraz nawiązując do zarządzenia z dnia 13 V 36 L. SF: 3/4—1936 w sprawie unormowania stosunku wydziałów powiatowych do podległych samorządów w kwestii finansowo-budżetowej, polecam ściśle przetrzegać wkazane na wstępie niniejszego zarządzenia zasady, w szczególności zaś zarządzam:

a) zainkasowane przez wydziały powiatowe na rzecz gmin wiejskich dodatki komunalne winny być **niezwłocznie,** najdalej w terminie 14-dniowym (licząc od daty ich zainkasowania) przekazane zainteresowanym gminom z równoczesnym dostarczeniem zarządom gminnym dokładnych danych;

b) odstępstwa od wskazanej na wstępie zasady (potrącenia za zgodą gminy) mogą być stosowane **wyjątkowo i na formalną prośbę** zarządu gminnego.

Za ścisłe przestrzeganie niniejszego zarządzenia czynię w pierwszym rzędzie odpowiedzialnymi rachmistrzów Wydz. Pow. co nie zwalnia jednak Panów Przewodniczących od obowiązku dopilnowania, by zarządzenie niniejsze było należycie przestrzegane.

Wojewódzkie organa inspekcyjne będą badać przy sposobności kontroli wykonanie powyższych zarządzeń.

Wojewoda:
Alfred Biłyk.

131.

## ORZECZENIE

**Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 12 sierpnia 1938 r. w sprawie wydzielenia części potoku „Czarnego“ z XLIII obwodu rybackiego rzeki San w samodzielny obwód rybacki własny „POTOK CZARNY“.**

Na podstawie art. 72 Rozporządzenia Prezydento Rzeczypospolitej z dnia 22/III 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 34), oraz art. 19, 20 i 34 ustawy z dnia 7/III 1932 r. o rybołóstwie (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 357), Urząd Wojewódzki postanawia, zgodnie z zasadą nieprzerwalności obszarów wód otwartych, oraz ich samowystarczalności pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych, wydzielić część potoku „Czarnego“ z XLIII obwodu rybackiego rzeki San, uznając ją za samodzielny obwód rybacki „POTOK CZARNY“, własny Eliasza, Leopolda i Fryderyka Diamandsteinów w Arłamowskiej Woli.

Obwód rybacki „Potok Czarny“ (Starostwo Powiatowe w Mościskach) obejmuje obszar wód w granicach posiadłości Eliasz,a Leopolda i Fryderyka Dia-

mandsteinów w Arłamowskiej Woli, od specjalnie w tym celu postawionych słupów granicznych na potoku „Krótki" i „Czarny", a stojących na bezspornej obecnej granicy gruntów dworskich i małorolnych, do śluzy roboczej i śluzy ulgi, koło młyna w Woli Arłamowskiej, — w obrębie gromady Arłamowska Wola, gminy zb. Twierdza, z wyłączeniem odcinków wymienionych potoków od źródeł do górnej granicy obwodu, uznanych za nieużytki rybackie.

Od orzeczenia niniejszego przysługuje prawo odwołania do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego, w terminie 14-dniowym, licząc od dnia następnego od doręczenia, względnie ogłoszenia we właściwych nadbrzeżnych gminach i gromadach.

### Uzasadnienie.

W dniu 28/XII 1937 r. właściciele Arłamowskiej Woli: Eliasz, Leopold i Fryderyk Diamandsteinowie, skierowali do Urzędu Wojewódzkiego wniosek o wydzielenie z XLIII obwodu rybackiego rzeki San części potoku „Czarnego" i utworzenie z niej samodzielnego obwodu rybackiego, własnego petentów.

Zebrane dane i przeprowadzone w terenie badania wykazały, że część potoków „Krótkiego" i „Czarnego", oraz staw młyński o powierzchni 4,5 ha w Woli Arłamowskiej, są samowystarczalne pod względem przyrodzonych warunków hodowlanych i gospodarczych, i — jak wynika z przedłożonych wyciągów hipotecznych — leżą całkowicie w granicach jednej niepodzielonej posiadłości gruntowej, powodując, że prawo do wykonywania rybołóstwa (jako na wodzie prywatnej) należy wyłącznie do petentów, bez udziału osób trzecich.

Wobec powyższego należało uznać, że wody te posiadają warunki przewidziane art. 19 i 36 ustawy z 7/3 1932 r. o rybołóstwie i prośbę petenta uwzględnić.

Za Wojewodę:
Inż. Michał Mikulski
Kierownik Oddziału.

132.

## OGŁOSZENIE

**Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 12 sierpnia 1938 r. w przedmiocie złożenia przysięgi przez inż. Bogisława Klitzinga wykonującego uprawnienia inżyniera cywilnego dla lasowości w Rudzie Różanieckiej.**

Inż. Bogisław Ryszard Wilhelm Klitzing, rządowo upoważniony inżynier cywilny dla lasowości z siedzibą w Rudzie Różanieckiej (powiat lubaczowski), złożył przepisaną przysięgę dnia 29 lipca 1938 r.

Za Wojewodę:
Inż. Bronisław Welczer
Kierownik Oddziału.

133.

## OGŁOSZENIE

**Urzędu Wojewódzkiego Lwowskiego z dnia 20 sierpnia 1938 w przedmiocie wygaśnięcia uprawnień inż. Jana Czaczkowskiego w Drohobyczu.**

Zarządzeniem Wojewody Lwowskiego z dnia 18 sierpnia 1938 r. L. KB. 13/11, zostało uznane za wygasłe upoważnienie Inż. Jana Czaczkowskiego do wykonywania uprawnień inżyniera cywilnego dla budownictwa, t. j. dla budowli drogowych, wodnych, mostowych, kolejowych oraz podobnych, z siedzibą w Drohobyczu.

Za Wojewodę:
Inż. Bronisław Welczer
Kierownik Oddziału.

134.

## OGŁOSZENIE

**Zarządu miejskiego we Lwowie z dnia 24 sierpnia 1938 o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania.**

Zarząd Miejski w król. stoł. m. Lwowie ogłasza po myśli art. 25—27, rozp. Prez. Rzpl. Pol. z dnia 16 II 1928 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 23, poz. 202, znowelizowanego ustawą z dnia 14 VII 1936 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 56, poz. 405 o przystąpieniu do sporządzenia szczegółowego planu zabudowania gruntów ograniczonych ul. Łyczakowską, linią równoległą do ul. Ubocz o 30 m. na wschód od niej położoną — do przecięcia się z przedłużeniem północnej linii regulacyjnej ul. Sahajdacznego, linią równoległą do ul. Rewakowicza w odległości 30 m. od niej na zachód położoną do przecięcia się z ul. Łyczakowską.

Z projektem planu zabudowania opracowanym do Ldz. III. 4702/38, mogą interesowani zaznajamiać się i zgłaszać ewentualne wnioski dotyczące powyższego planu zabudowania w Biurze Regulacji Miasta, Ratusz III p. drzwi Nr. 310, w godzinach urzędowych przez dwa tygodnie od dnia 2 września do 16 września 1938 r.

Za Prezydenta miasta:
Naczelnik Wydziału III
(—) Inż. Stanisław Serafin.

135.

## OBWIESZCZENIE

**Starostwa Powiatowego w Przemyślu z dnia 17 sierpnia 1938 w przedmiocie scalenia gruntów wsi Bachórzec.**

Starostwo Powiatowe Przemyskie w myśl art. 10 ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o postępowaniu uproszczonym przy regulowaniu stanu hipotecznego gruntów w związku ze scaleniem w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 392) — podaje do wiadomości wszyst-

kim uczestnikom scalenia wsi Bachórzec, że w dniu 18 sierpnia 1938 r. zostanie wyłożony na przeciąg jednego miesiąca w kancelarii mierniczego prowadzącego scalenie w Bachórcu Wykaz stanu własności, posiadania i obciążenia oraz obszaru klasyfikacji i szacunku gruntów przed scaleniem wraz z protokołem ustalenia praw własności i obciążeń, oraz stanu posiadania gruntów wsi Bachórzec włączonych do obszaru scalenia orzeczeniem Starosty Powiatowego Przemyskiego z dnia 18 maja 1938 r.

Powyższy termin jednomiesięczny liczy się od dnia 3-go po wywieszeniu obwieszczenia w Zarządzie Gminnym t. j. od dnia 20 sierpnia 1938 r.

W ciągu powyższego terminu mogą osoby interesowane zgłaszać pisemnie lub ustnie na ręce mierniczego sprzeciwy co do treści wyłożonych dokumentów. Niezgłoszenie sprzeciwów spowoduje, że w dalszym postępowaniu scaleniowym będzie przyjęty stan ujawniony w wyłożonych dokumentach.

Za Starostę Powiatowego:
Komisarz Ziemski:
Inż. Kiełtyka.

136.

## OBWIESZCZENIE.

**Zarządu Miejskiego w król. stoł. mieście Lwowie z dnia 22 VII 1938 LW: 5551/38/VI zawierające:**

## REGULAMIN PORZĄDKOWY DLA PRZEDSIĘBIORSTW PROWADZĄCYCH PRZEMYSŁ PRZEWOZU OSÓB DOROŻKAMI KONNYMI WE LWOWIE.

Na zasadzie postanowień art. 43 ustęp 1 i 131 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 7 VI 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) o prawie przemysłowym w brzmieniu ustawy z dnia 10 marca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350) Zarząd Miejski wydaje następujący regulamin porządkowy dla przedsiębiorstw prowadzących przemysł przewozu oób dorożkami konnymi we Lwowie.

### ROZDZIAŁ I.

**Przepisy ogólne.**

§ 1. Rozpoczęcie prowadzenia przemysłu przewozu osób w obrębie Gminy miasta Lwowa należy zgłosić Zarządowi Miejskiemu w król. stoł mieście Lwowie, jako władzy przemysłowej I-szej instancji, który wydaje odpowiednie potwierdzenie. Uzyskane potwierdzenie zgłoszenia należy przedłożyć Starostwu Grodzkiemu, które po stwierdzeniu, że przedsiębiorca uczynił zadość przepisom niniejszego regulaminu, **wydaje pisemne zezwolenie na uruchomienie dorożki.**

O zaniechaniu prowadzenia przedsiębiorstwa należy bezzwłocznie donieść Zarządowi Miejskiemu jak również Starostwu Grodzkiemu.

Wszelkie zmiany dotyczące wykonywania przemysłu dorożkarskiego, miejsca przetrzymywania koni i dorożki zmiany jednokonnej na dwukonną, względnie dwukonnej na jednokonną, nazwiska, stanu cywilnego i miejsca zamieszkania oraz osoby woźnicy ma przedsiębiorca zgłaszać pisemnie Zarządowi Miejskiemu i Starostwu Grodzkiemu bezzwłocznie po zajściu dotyczącej zmiany. Taki sam obowiązek ciąży na zastępcy i dzierżawcy przedsiębiorstwa.

Również właściciel dorożki dwukonnej w wypadku wyjątkowym (np. choroba konia) ma zgłosić Starostwu Grodzkiemu czasowe użycie do jazdy 1 konia.

§ 2. **Sprawy porządkowe, wynikające z prowadzenia przemysłu przewozu osób,** jak utrzymywanie ewidencji stanowisk, numerów dorożek, wykazu właścicieli dorożek i woźniców, kontrola wozów, wyznaczanie stanowisk na ulicach i placach miasta i t. p. oraz prawo karania za przekroczenia postanowień niniejszego regulaminu należy do Starostwa Grodzkiego, **o ile w danym wypadku nie mają zastosowania przepisy ustaw karnych lub prawa przemysłowego.**

### ROZDZIAŁ II.

**Urządzenie i utrzymywanie dorożki.**

§ 3. **Za dorożkę konną,** służąca do publicznej komunikacji w rozumieniu niniejszego regulaminu, uważa się 1) **powóz odkryty,** 2) **powóz kryty (karetkę)** i 3) **sanki używane do zarobkowego przewożenia osób.**

§ 4. Pojazdy publiczne mają być trwałe, mocno zbudowane i wygodnie urządzone. Pojazd winien mieć stosowną wysokość, szerokość i pojemność, długość zaś wyścielonego siedzenia, wymierzona przez środek, powinna w każdym powozie z wyjątkiem tych, które są już w użyciu, wynosić najmniej 1 m., wysokośćć natomiast od siedzenia do wierzchu 1.10 m.

Wewnątrz pojazdu należy umieścić egzemplarz obowiązującego regulaminu w torebce sporządzonej z trwałego materiału. Nadto w każdej dorożce winna znajdować się taryfa każdocześnie obowiązująca umieszczona z tyłu siedzenia woźnicy w ten sposób, by była widoczna i dostępna dla pasażera siedzącego w dorożce.

Pojazdy bez regulaminu lub taryfy jazdy zostaną ze stanowiska usunięte przez organa Policji Państwowej a właściciele będą karani grzywną.

Ponadto wewnątrz pojazdu ma być umieszczona w miejscu widocznym naprzeciw siedzenia tabliczka metalowa emaliowana biała z czarnym napisem, formatu 9×4 cm. zawierająca numer porządkowy dorożki, poniżej zaś imię, nazwisko i adres właściciela, według wzoru ustalonego przez Starostwo Grodzkie.

Pojazdy konne mają być wybite wewnątrz skórą lub jednokolorowym suknem i winny być zaopatrzone w odpowiedni przyrząd do hamowania bez wstrzymywania obrotu kół. Nie wolno używać do hamowania wozów łańcuchów, haków i innych przyrządów, któreby niszczyły drogi, wyjątkowo wolno takich urządzeń używać podczas gołoledzi.

Ponadto pojazdy winny być ewentualnie zaopatrzone w oszklone okna, drzwiczki zaś powinny otwierać się z łatwością.

Woźnica powinien posiadać dobrze idący zegarek oraz odpowiednią ilość drobnych pieniędzy, potrzebnych do wydania reszty pasażerom.

Pojazdy mają być zaopatrzone w pokrowce do przykrywania siedzeń, które mają być sporządzone z płótna białego i utrzymywane zawsze w czystym stanie. Każda dorożka winna być zaopatrzona w dwa skórzane lub materiałowe fartuchy, a to jeden do przykrywania nóg pasażera, umocowany z obu stron dorożki, drugi zaś dla dorożkarza do przykrywania nóg. Fartuch winien być stale przymocowany.

§ 5. Właściciel dorożki winien zaopatrzyć pojazd dwiema latarniami o bezbarwnych szkłach. Latarnie te należy zapalać równocześnie z oświetleniem ulic miasta, gasić zaś dopiero z brzaskiem dnia. Ze stanowiska nie wolno ruszyć przed zapaleniem latarń, pojazd, o ile nie stoi na stanowisku musi być oświetlony, a więc także i wtedy, gdy jedzie do domu lub z domu na stanowisko albo po pasażera.

**Ponadto pojazd ma być zaopatrzony w licznik.**

§ 6. Pojazd ma być oznaczony z trzech stron, a mianowicie z obu boków i tyłu właściwym numerem. Numer ma być również uwidoczniony na obu latarniach. Nienumerowanych pojazdów używać nie wolno. Numer pojazdu ma być malowany farbą olejną koloru jasno czerwonego.

Wysokość cyfr numeru ma wynosić 10 cm. Na obu latarniach wymalować należy numer pojazdu czarną farbą olejną.

§ 7. Wewnątrz oszklonego pojazdu umieścić należy przyrząd, którymby pasażer mógł dać znak woźnicy (np. trąbka pneumatyczna, albo dzwonek).

## ROZDZIAŁ III.

### Stan zaprzęgów oraz karmienie i obchodzenie się z końmi.

§ 8. Do jazdy używać wolno tylko koni zdrowych, silnych, rosłych, dobrze odżywionych i spokojnych, a uprzęży mocnej, czystej i w dobrym stanie, by nie wywoływała na ciele konia odparzeń. Konie mają być odpowiednio podkute, bez wystających ostrych części, niszczących twardą nawierzchnię dróg.

W porze letniej t. j. od 1 kwietnia do 15 listopada nie wolno używać podków z ostrymi zębcami (gryfami) ostrymi ocylami lub wystającymi gwoździami, natomiast należy używać podków pantoflowych t. j. zupełnie gładkich. Mogą być również używane podkowy zwykłe, letnie z ocylami tępymi, trójkątnymi, względnie kwadratowymi.

W porze zimowej t. j. od 16 listopada do 31 marca nie wolno używać podków z ocylami ostrymi, wystającymi, natomiast można używać podków z ocylami tępymi w kształcie litery „H" (hacylami) lub z tępymi ocylami kwadratowymi, względnie trójkątnymi i z zębcami (gryfami).

O przydatności konia do używania przy dorożce orzeka Zarząd Miejski na podstawie opinii wydanej przez Miejskiego Lekarza Weterynaryjnego.

Orzeczenie o przydatności konia winien woźnica posiadać stale przy sobie w celu okazania go organom kontrolnym.

§ 9. Woźnica obowiązany jest obchodzić się z końmi łagodnie, udzielać im odpowiedniego odpoczynku **oraz stosować się do każdocześnie obowiązujących przepisów o ochronie zwierząt.**

W czasie postoju na stanowiskach woźnica winien przykryć w porze zimowej lub deszczowej konie odpowiednimi derkami, koloru ciemno-granatowego, a nakrycia te wolno zdjąć dopiero przed odjazdem. Przy pierwszym z kolei pojeździe na każdym stanowisku mogą stać konie bez nakrycia.

Na stanowisku lub podczas oczekiwania pasażera wolno karmić konie owsem z worków o odpowiedniej szerokości i głębokości zawieszonych na głowach koni. Sianem wolno koni karmić tylko z worków zawieszonych u dyszla pojazdu.

Worki te jednak musza być głębokie i tylko do połowy objętości napełnione sianem. Worków tych nie wolno składać na miejscach publicznych, lecz zaraz po karmieniu należy je umieścić w stosownych schowkach.

Nie wolno w żadnym wypadku podawać koniom karmy, rzuconej na ziemię. Mycie pojazdów może się odbywać na stanowiskach, **wolno** jednak w tym celu podjeżdżać do **studzien położonych zdala od śródmieścia, a wykonywanie tej czynności nie może powodować tamowania komunikacji.**

§ 10. Przed rozpoczęciem prowadzenia przemysłu przewozu osób winien właściciel przedstawić swój zaprzęg Starostwu Grodzkiemu, które go zbada przy ewentualnym udziale 1 z grona znawców, zaproponowanych przez zawodowe zrzeszenie właścicieli dorożek konnych. Poza tym Starostwo Grodzkie przeprowadza corocznie kontrolę zaprzęgów, a to niezależnie od kontroli lotnych, przeprowadzanych każdego czasu według swego uznania.

Wyniki kontroli mają być wpisane w książce kontrolnej, prowadzonej w Starostwie Grodzkim.

W komisjach tych odnośnie pierwszej i periodycznej rewizji koni bierze udział na zaproszenie Starostwa Grodzkiego lekarz weterynaryjny delegowany przez Zarząd Miejski.

Stwierdzone usterki poleci Starostwo Grodzkie natychmiast usunąć i zabroni używania **pojazdów uszkodzonych lub będących w złym stanie**, jakoteż koni niezdatnych do jazdy.

Woźniców nietrzeźwych lub nieschludnie ubranych może Starostwo Grodzkie natychmiast wydalić ze stanowiska.

Za użycie do publicznej jazdy pojazdu uszkodzonego lub nieczystego ulegnie właściciel grzywnie, nadto ponosi odpowiedzialność za szkodę, któraby z tego powodu wynikła.

§ 11. Postanowienia §§ 5 i 6 co do oświetlania, numeracji odnoszą się także do sanek, a ponadto u dyszla sanek lub na uprzęży koni należy umieścić dzwonek w używalnym stanie.

## ROZDZIAŁ IV.

### Woźnicy.

§ 12. Do jazdy wolno używać tylko woźniców uznanych przez Starostwo Grodzkie za zdolnych do powożenia.

Właściciel pojazdu ma obowiązek przedstawić Starostwu Grodzkiemu każdego nowo przyjętego woźnicę. Woźnica, który odpowiada wymogom niniejszego regulaminu otrzymuje **legitymację z fotografią, uprawniającą go do publicznej jazdy.**

Legitymację tę powinien mieć woźnica podczas jazdy zawsze przy sobie, a na wypadek ustąpienia ze służby ma ją zwrócić właścicielowi pojazdu w celu złożenia jej w Starostwie Grodzkim. W razie zgu-

bienia legitymacji należy natychmiast donieść o tym Starostwu Grodzkiemu.

§ 13. Legitymację uprawniającą do jazdy publicznej otrzymać może tylko woźnica, który ukończył lat 21, jest dostatecznie silny, trzeźwy, nieposzlakowany, bez żadnych odrażających ułomności, umiejący powozić, który włada językiem polskim i obeznany jest dokładnie z miejscowością. Powinien on ponadto w Starostwie Grodzkim wykazać znajomość przepisów niniejszego regulaminu oraz taryfy.

§ 14. Właściciel pojazdu publicznego obowiązany jest utrzymywać dokładny rejestr swej służby „woźniców“ z wyszczególnieniem ich rodowodów, daty przyjęcia i zwolnienia ze służby oraz codziennego względnie każdorazowego użycia woźnicy tak, aby mógł zawsze podać nazwisko woźnicy, **który powoził w określonym czasie danym wozem.**

Tak właściciel (zastępca, dzierżawca) jeżeli sam powozi dorożką, jakoteż woźnica, obowiązani są posiadać przepisane umundurowanie, składające się z płaszcza jednolitego typu, dwurzędowego, zapinanego na pięć guzików białych metalowych, o rękawach bez mankietów, wolno puszczonego, z kołnierzem wykładanym, zapinanym pod szyję i czapki z granatowego sukna z denkiem i daszkiem ceratowym lub skórzanym typu ustalonego przez Starostwo Grodzkie. W porze zimowej można używać czapek baranich.

§ 15. Woźnicom zabrania się:

a) pełnienia służby w nietrzeźwym stanie,

b) hałaśliwego i nieprzyzwoitego zachowywania się na stanowiskach oraz tamowania komunikacji pieszej lub kołowej przez gromadzenie się na chodniku lub jezdni,

c) nieuprzejmego zachowania się wobec pasażerów jak również natrętnego ofiarowywania usług,

d) oddalania się od dorożki, jakoteż pozostawiania jej bez dozoru poza wypadkami naglącej konieczności. W razie zamierzonego odejścia od dorożki winien woźnica poruczyć nad nią nadzór najbliższemu woźnicy na stanowisku, poza tym woźnicy nie wolno pod rygorem grzywny powierzyć pojazdu innej osobie. Jeżeli zgłoszony w Starostwie Grodzkim woźnica nie może wyjechać na stanowisko, właścicielowi pojazdu wolno oddać pojazd innemu woźnicy, uprawnionemu do jazdy publicznej po uprzednim jednak zgłoszeniu jego w Starostwie Grodzkim.

W razie zaś nagłej przeszkody obowiązany jest bezzwłocznie po ustaniu tej przeszkody zgłosić zastępstwo w Starostwie Grodzkim, a gdyby pora była spóźniona, w najbliższym komisariacie Policji Państwowej, co jednak nie zwalnia go od obowiązku uskutecznienia zgłoszenia w sposób przewidziany w niniejszym regulaminie.

e) uprawiania jakiejkolwiek gry w czasie służby,

f) **przewożenia osób zakaźnie chorych i zwłok.** Gdyby zaś woźnica w czasie jazdy lub po odwiezieniu pasażera, dowiedział się lub nabrał przekonania, że przewoził osobę chorą zakaźnie, winien pod osobistą odpowiedzialnością bezzwłocznie donieść o tym organom sanitarnym (Miejskiemu Zakładowi Desynfekcyjnemu) celem przeprowadzenia desynfekcji dorożki. Do czasu przeprowadzenia desynfekcji nie wolno używać dorożki. Na żądanie funkcionariuszy Policji Państwowej obowiązany jest dorożkarz osoby zatrzymane przez tych funkcjnariuszy, które musza być z powodu swego stanu zdrowia lub też z powodu zachowania się niezwłocznie z ulicy usunięte, jak również osoby chore i nietrzeźwe przewieźć do miejsca wskazanego przez funkcjonariuszy P. P.

g) przewożenia dorożką towarów i mebli,

h) palenia tytoniu podczas jazdy z pasażerami,

i) wożenia worków z sianem dla koni na koźle lub z tyłu pojazdu.

Wyjątkowo tylko, jeżeli woźnica jedzie z domu na stanowisko w czasie do godziny 9-tej rano i wiezie worek z sianem na koźle wolno mu przyjąć w czasie tej jazdy pasażera, a w takim razie winien worek z sianem należycie przykryć. Ograniczenie to nie ma zastosowania do jazd poza granice miasta.

j) przesiadywać wewnątrz powozu we dnie, z wyjątkiem w celu spożycia obiadu w porze deszczowej lub w czasie wielkiego mrozu. W takim razie winien wnętrze powozu należycie oczyścić z pozostałości obiadu, a gdy powóz jest kryty także przewietrzyć.

## ROZDZIAŁ V.

**Umowa jazdy. — Rzeczy pozostawione w dorożce.**

§ 16. Właściciele publicznych dorożek konnych mają obowiązek i prawo za wynagrodzeniem ustanowionym w taryfie przewozić publiczność w obrębie Gminy miasta Lwowa.

Woźnica może odmówić przyjęcia do dorożki osób brudnych lub nietrzeźwych. Wyjątek stanowią zarządzenia organów bezpieczeństwa. Woźnica może odmówić przewożenia przedmiotów (nieobjętych postanowieniami § 15 pkt. g), których przewóz mógłby **spowodować zabrudzenie, zniszczenie, lub nadmierne obciążenie dorożki. Jadący może wziąć do dorożki bagaż podręczny w miarę rozporządzalnego miejsca.**

Woźnica jest obowiązany w czasie wysiadania pasażera przeglądnąć wnętrze pojazdu w celu stwierdzenia, czy pasażer nie zostawił tam jakieś rzeczy. Jeżeli znajdzie przedmiot, należący do pasażera, winien natychmiast oddać jemu, a gdy już nie mógł tego uczynić, winien jest w ciągu sześciu godzin złożyć pozostawiony przedmiot za potwierdzeniem odbioru w odnośnym Komisariacie P. P., który zobowiązany jest przesłać ten przedmiot Zarządowi Miejskiemu wraz z dokładnym jego opisem.

Zatrzymywanie lub przywłaszczanie znalezionych przedmiotów podlega karze w myśl ustaw karnych, a nadto pociąga za sobą **utratę prawa jazdy.**

§ 17. Woźnica zamówiony do jazdy na czas późniejszy, winien w razie wezwania go do jazdy w międzyczasie przez innego pasażera zwrócić na to uwagę wzywającemu i podać godzinę przyjętego zamówienia.

§ 18. Każda nieusprawiedliwiona ze strony woźnicy odmowa jazdy ulegnie karze.

§ 19. **Na zamówienie winien woźnica stawić się z pojazdem w oznaczonym przez pasażera miejscu i porze.** W wypadkach nieprzewidzianej przeszkody, uniemożliwiającej mu dotrzymanie umowy winien zamawiającego o tym wczas zawiadomić lub dostarczyć mu innego pojazdu. Odpowiedzialność karno-administracyjna woźnicy za niewywiązanie się z zamówienia **nie przesądza prawa poszukiwania odszko-**

dowania w drodze cywilnej przeciw właścicielowi pojazdu.

§ 20. **Bez zgody jadącego pasażera nie wolno woźnicy przyjmować innych osób do pojazdu lub na siedzenie obok woźnicy (kozioł).** Na żadanie jednak pasażera obowiązany jest woźnica podczas jazdy przyjąć do pojazdu osoby wskazane przez pasażera, jeżeli jest miejsce w pojeździe, a za przewóz przyjętych osób nie może żądać opłaty wyższej, niż przewidzianej w obowiązującej taryfie.

§ 21. W celu kontroli winien każdy woźnica posiadać przy sobie książeczkę zamówień, do której zamawiający jazdę uprawniony jest wpisać miejsce, na które pojazd zamówiono i godzinę zamówienia. Ponadto woźnica powinien posiadać stale przy sobie kwity, stwierdzające uiszczenie wszelkich opłat gminnych, należnych z tytułu wykonywania zarobkowego przewozu osób, względnie używania stanowisk na ulicach i placach miasta. Kwity te obowiazany jest woźnica okazać na żądanie uprawnionych organów, a książeczkę zamówień na żądanie pasażera. Ksiażeczka ta ma być przechowywana w torebce określonej w § 4 niniejszego regulaminu.

## ROZDZIAŁ VI.

### Stanowiska.

§ 22. Stanowiska na ulicach i placach miasta dla dorożek konnych wyznacza Starostwo Grodzkie w porozumieniu z Zarządem Miejskim i po ewentualnym zaciągnięciu opinii miejscowych zawodowych zrzeszeń właścicieli dorożek konnych.

Stanowiska wyznaczone mogą być zajmywane przez dorożki konne tylko do ilości pojazdów oznaczonej wedle pojemności danego stanowiska.

Dorożkarze mają ustawiać pojazdy ściśle w miejscu na ten cel wyznaczonym, w ten sposób, by dorożki nie przytykały do chodników, nie tamowały przejścia ani przejazdu ani też nie utrudniały dostępu z ulicy do bram domu. W miejscach poza wyznaczonym stanowiskiem wolno pojazdy zatrzymywać wtedy, jeżeli są na usługach pasażerów i jeżeli rozmiary jezdni nie stoją temu na przeszkodzie.

Ponadto wolno zatrzymywać pojazdy w porze nocnej, przed lokalami publicznymi, z wyjątkiem hoteli, nawet bez zamówienia pasażera, o ile pozwalają na to względy komunikacyjne.

W takich wypadkach przy zajeżdżaniu, ustawianiu się i odjeżdżaniu woźnicy obowiązani sa przestrzegać porządku, wyznaczonego przez Starostwo Grodzkie. Porządku tego mają przestrzegać pojazdy, oczekujące pasażera przed dworcami kolejowymi, teatrami, salami zabaw i innymi miejscami publicznych rozrywek.

§ 23. Woźnicy nie wolno jeździć ulicami w celu pozyskania pasażera.

§ 24. Na wyznaczonych stanowiskach lub przed lokalem publicznym dowolnie obranym, winni woźnicy ustawić wozy w szeregu w miarę przybywania na miejsce i to tak, by nie tarasowali drogi i nie przytykali do chodników, ani nie tamowali przechodu, przejazdu lub przystępu do bram domu. Na żądanie pasażera podjechać ma pierwszy pojazd. Pasażerowi jednak wolno wybrać sobie pojazd, którego woźnica ma wtedy zdjąć z koni okrycie i pojechać do wzywającego pasażera. Na każde żądanie funkcionariusza Miej. Zakładu Czyszczenia Miasta winni dorożkarze ustąpić ze stanowiska na czas czyszczenia.

§ 25. Starostwo Grodzkie może w razie potrzeby zarządzić, aby pewna ilość dorożek przebywała w nocy na stanowiskach i wyznaczyć kolej, w której dorożkarze mają zadość uczynić temu obowiazkowi.

## ROZDZIAŁ VII.

### Sposób jeżdzenia.

§ 26. W obrębie miasta Lwowa ma każdy pojazd jechać po prawej stronie jezdni w kierunku ruchu tak jednak, aby nie przytykał do chodnika, wyprzedzać zaś należy na lewo. Tramwaje ma się wyprzedzać na prawo, o ile szyny biegną środkiem jezdni. Przy wyprzedzaniu tramwaju z prawej strony zabrania się przejeżdżać przez przystanki M. K. E. w czasie postoju wozów tramwajowych. Wyprzedzanie wozów tramwajowych z lewej strony ma się odbywać z reguły wówczas, jeżeli tor tramwajowy znajduje się przy samym chodniku. Wyprzedzać można tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzaniem znajduje się przestrzeń dostatecznie wolna i gdy żaden pojazd nie zbliża się ze strony przeciwnej. Zabrania sie wyprzedzać, gdy droga jest niewidoczna na dostateczną odległość, jakoteż na skrętach, skrzyżowaniach na znacznych spadach i na mostach.

§ 27. **Trenowi pożarowemu tudzież pojazdom Towarzystwa Ratunkowego i Pogotowia Policyjnego dorożkarz winien bezzwłocznie usunąć sie z drogi** i zatrzymać się w miejscu, by umożliwić wygodny **przejazd.**

W razie spotkania w miejscu krzyżowania się ulic mniej licznego oddziału wojskowego, konduktu pogrzebowego, procesji lub innego pochodu publicznego winien dorożkarz zatrzymać pojazd tak długo, dopóki pochód nie przejdzie. Przy przemarszu licznego oddziału wojskowego, mogą w tym wypadku pojazdy przejechać odstępami, jakie komendant oddziału wojskowego dla przejazdu pomiedzy poszczególnymi pododdziałami zarządzi.

§ 28. Nie wolno dwu lub więcej wozom jechać obok siebie wszerz drogi lub w zwartym szeregu wóz za wozem bez odstępów

Nie wolno wozów przyczepiać z tyłu, a koni z boku wozu.

§ 29. Skręcać w poprzeczną ulicę w prawo należy małym łukiem przy brzegu chodnika. Skręcać w lewo należy dużym łukiem trzymając się jednak najbliżej prawego chodnika i objeżdżając punkt skrzyżowania się ulic (posterunek policyjny, latarnie, wysepkę i t. p.). Zabrania się nawracania na ulicach wąskich, na których nawrócenie pojazdu nie da się uskutecznić jednym łukiem.

§ 30. Na skrzyżowaniu ulic pierwszeństwo drogi (przejazdu) przysługuje pojazdowi zdążającemu ulicą, po której przechodzi linia tramwajowa, poza tym pierwszeństwo drogi ma pojazd, nadjeżdżający z prawej strony.

**§ 31. Szybkość ruchu na placach i ulicach w mieście nie może zagrażać bezpieczeństwu osób z nich korzystających i winna być taka, aby woźnicy w każdej chwili i przy wszelkich okolicznościach mogli dostosować się do wymagań bezpieczeństwa ruchu publicznego.**

Ściganie się pojazdów na ulicach miasta jest wzbronione.

§ 32. Zaprzęgiem wolno jechać w obrebie miasta tylko stępem lub kłusem.

§ 33. Na skrzyżowaniu ulic i placów, ostrych skrętach podczas mgły, gołoledzi, na wszystkich miejscach drogi niebezpiecznych, spadzistych lub śliskich, przy wyjeździe z bram domów, oraz przy wjeździe do ulic bocznych, wąskich należy chyżość pojazdu odpowiednio zmniejszyć.

§ 34. Przed zakrętami i skrzyżowaniami ulic, oraz w miejscach, gdzie droga nie jest widoczna na bliższej przestrzeni, jakotez wogóle w mieiscach niebezpiecznych jak np. przy zbliżaniu sie do oddzielnie stojących budynków należy dawać znaki ostrzegawcze przez głośne wołanie.

§ 35. Przed każdym skręceniem wzglednie na skrzyżowaniu ulic mają woźnicy biczem wskazywać kierunek skrętu, wyciągnięty bicz w prawo lub w lewo oznacza skręt w prawo lub w lewo.

Jazdy prosto nie należy markować.

§ 36. O zamiarze zatrzymania się lub zwolnienia należy zawczasu uprzedzić jadących z tyłu, przez podniesienie ręki lub bicza w górę.

§ 37. Woźnica korzystający z drogi publicznej obowiązany jest stosować się ściśle do wskazówek i znaków dawanych przez funkcjonariuszy Policji Państwowej i Służby Drogowej, oraz do znaków i sygnałów mechanicznych, świetlnych i t. p. ustanowionych przez właściwe Władze na drogach, placach i ulicach miasta dla regulacji ruchu ulicznego.

§ 38. Zabrania się jeździć po szynach miejskiej kolei elektrycznej pojazdami z wyjątkiem jedynie wypadku koniecznej potrzeby a to: na skrzyżowaniu ulic i przy wymijaniu pod warunkiem nie tamowania ruchu kursujących wozów tramwajowych.

§ 39. Powozom nie wolno stawać na mostach, przechodach, na środku ulicy, na skrętach, ani też w miejscach skrzyżowania ulic.

Zatrzymywanie się natomiast pojazdów dozwolonym jest tylko przy samym brzegu prawego chodnika w kierunku ruchu, z zastrzeżeniem, że względy komunikacyjne nie stoją temu na przeszkodzie. Gdy pasażer ma wsiadać lub wysiadać, pojazd ma stanąć obok chodnika tak, aby nie tamował przejścia, także w czasie oczekiwania pasażera ma pojazd stanąć tak, aby nie tamował przechodów ani przejazdów. W punktach miasta, w których istnieje wzmożony ruch kołowy, nie wolno stać pojazdowi oczekującemu pasażera, lecz winien stanąć opodal, a zbliżyć się może dopiero po wyjściu pasażera. **Poza tym odnośnie jazdy i ruchu ulicznego oraz używania i ochrony ulic** należy przestrzegać szczegółowych przepisów, obowiązujących każdocześnie w tej mierze, a to pod zagrożeniem zastosowania rygorów, przewidzianych w tych przepisach, o ile nie mają zastosowania surowsze przepisy ustaw karnych.

## ROZDZIAŁ VIII.

### Postanowienia dotyczące taryfy opłat za jazdę.

§ 40. **Dorożkarz dwukonny** nie jest obowiązany za opłatą ustanowioną w taryfie brać więcej aniżeli **4 osoby dorosłe,** względnie 3 osoby dorosłe i dwoje dzieci, dorożkarz jednokonny 2 osoby i 1 dziecko poniżej lat 10-ciu lub 1 osobę dorosłą i dwoje dzieci. **Dorożka jednokonna może mieć tylko jedno siedzenie na dwie osoby bez ławeczki na przodzie.**

§ 41. Ustanowiona taryfa obowiązuje bez względu na porę roku stan pogody, dzień świateczny lub powszedni oraz rodzaj pojazdu.

§ 42. Początek jazdy liczy się od chwili ruszenia pojazdu z pasażerem ze stanowiska, za koniec zaś jazdy uważa się moment opuszczenia pojazdu przez pasażera, o ile nie każe on jeszcze czekać na siebie. Do czasu jazdy nie wlicza się zatem czasu potrzebnego do powrotu pojazdu na stanowisko. Przy zamówieniach liczy się czas od chwili, na którą pojazd zamówiono. Za podjazd ze stanowiska pod dom i czekanie dochodzące do 10 minut nie należy się żadna opłata, jeżeli zaś czekanie z pojazdem trwa ponad 10 minut, należy się za cały czas czekania opłata taryfowa.

§ 43. **Za ręczne pakunki, umieszczone w pojeździe, nie należy się żadna opłata, natomiast za pakunki większe, umieszczone na koźle lub z tyłu pojazdu,** należy się opłata tylko w tym wypadku, jeżeli taryfa przewiduje takie opłaty.

§ 44. Woźnica jest uprawniony żądać i pobrać od pasażera przed rozpoczęciem jazdy **całą opłatę taryfową** tylko za jazdy do:

1) dworców kolejowych,
2 teatru,
3) gmachów i miejsc, gdzie odbywaja się koncerty, widowiska, tudzież
4) na wyścigi konne.

§ 45. Opłaty za jazdy w obrebie miasta Lwowa uiszczać należy według taryfy. Wysokość wynagrodzenia **za jazdy poza granice miasta zależy od uprzedniej umowy pasażera z woźnicą,** na co dorożkarz winien przed rozpoczęciem jazdy zwrócić uwagę pasażera.

§ 46. **Spory między woźnicami dorożek konnych a publicznością o wynagrodzenie za jazde rozstrzyga Starostwo Grodzkie Lwowskie.**

## ROZDZIAŁ IX.

### Postanowienia karne.

§ 47. Winni wykroczenia przeciwko przepisom niniejszego regulaminu będą karani w drodze administracyjnej na zasadzie art. 126 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 7 VI 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z 10 III 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 40, poz. 350):

a) upomnieniem,
b) grzywną do 1000 zł.,
c) aresztem do 14-stu dni.

Władzą powołaną do orzekania w sprawach o wykroczenia **określone w niniejszym regulaminie jest Starostwo Grodzkie Lwowskie.**

§ 48. Woźnicę lub właściciela pojazdu wykluczy Starostwo Grodzkie **od jazdy na czas od 1 do 6 miesięcy,** jeżeli:

a) oddaje się pijaństwu,
b) karany był w ciągu roku 3 razy za:
1) gburowate lub nieprzyzwoite zachowanie się wobec pasażera lub organu nadzorczego,
2) za niestosowanie się do każdocześnie obowiązujących przepisów o ochronie zwierząt,
3) nieusprawiedliwione odmówienie jazdy,

4) niedotrzymanie umowy o jazdę.
5) przekroczenie taryfy albo
6) za szybką i nieostrożną jazdę.
c) pomimo dwukrotnego upomnienia zarobkuje pojazdem w ubraniu nieodpowiednim, nieczystym lub podartym.

Powtórne wykluczenie od jazdy może Starostwo Grodzkie orzec na czas nieograniczony.

## ROZDZIAŁ X.

### Postanowienia przejściowe.

§ 49. Termin wejścia w życie przepisu § 5 niniejszego regulaminu odnośnie zaopatrzenia pojazdów w liczniki oraz § 14 odnośnie obowiązku posiadania przez woźniców przepisanego płaszcza zostanie osobno ustalony.

## ROZDZIAŁ XI.

### Postanowienia końcowe.

§ 50. Regulamin niniejszy wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia następującego po ogłoszeniu w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim.

---

## Dział nieurzędowy.

### Ogłoszenie.

**Zarządu Miejskiego w Jarosławiu.**

Kostrowska Weronika, lat około 35, córka Bazylego i Anieli Bugryn. Rysopis: wzrost średni,, otyła, niewidoma na lewe oko, włosy blond. Wymieniona czując wstręt do pracy włóczy się po całym kraju i wyłudza wsparcia na rachunek Gmin.

Ponieważ Zarząd Miejski nie będzie zwracać udzielonych wsparć dla w/w., prosi o łaskawe podanie do wiadomości treści niniejszego pisma Zarządom miejskim i gminnym.

Wiceburmistrz:
Mgr Feliks Wojciechowski.

### Poszukiwania.

Krawciw Piotr, ur. 10 1. 1921 r. w Piaskach gm. Ostrów pow. Lwów, s Andrzeja i Anny Romaniuk, gr. kat., wolny, 2 kl. szk. powsz., robotnik pracujący ostatnio w Nikonkowicach pow. Lwów, wzr. 160 cm., postawa prosta, wysmukła, włosy blond, czoło wysokie, brwi blond łukowate, oczy siwe, uzębienie pełne, uszy małe przylegające, twarz podłużna — wydalił się dnia 26. 4. 38 z miejsca zamieszkania i dotąd nie powrócił. W razie ustalenia jego miejsca pobytu zawiadomić Poster. P. P. w Szczercu pow. Lwów do Nr. KD. 241/38.

Smoła Świętosław, lat 15, s. Wasyla i Anny, rel. gr. kat., uczeń 3 kl. gimn., zam. w Jaskmanicach gm. Popowice pow. Przemyśl, wzr. 160 cm., postawa prosta, szatyn, czoło średnie, brwi gęste, oczy bure, nos prop., usta mierne, uzębienie pełne, zęby duże, uszy małe przylegające, ręce duże, u prawej brak serdecznego i małego palca, u lewej mały palec sztywny — wydalił się dnia 6. 8. 38 z miejsca stałego zamieszkania i do tej pory nie powrócił. W razie ustalenia jego miejsca pobytu należy zawiadomić Poster. P. P. w Siedliskach pow. Przemyśl do KD. 233/38.

Józef Binke, syn Bogumiła i Emilii z domu Cygan, ur. 19/III 1907 r., żonaty, wyzn. rzym.-kat., w dniu 20/VII r. b. opuścił swoją żonę Stanisławę zam. w Radzyminie, ul. Droga do Słupna oraz 4-ro nieletnich dzieci, pozostawiając ich bez żadnych środków do życia. Wyszedł rzekomo z domu w poszukiwaniu pracy i do tej pory nie dał znaku życia.

Rysopis: wzrost średni, twarz okrągła, oczy niebieskie, włosy jasno-blond, łysy — z zawodu palacz cegielni.

O pozytywnym wyniku poszukiwań uprasza się zawiadomić Urząd Wojewódzki Warszawski do Nr. PB. IV 2/19.

Piotr Kalinowski, syn Pawła i Rozalii, urodz. w 1903 roku, wydalił się bez wymeldowania w czerwcu 1937 r. z Nowego Dworu, gm. Wawer, powiatu warszawskiego, pozostawiając bez środków utrzymania żonę Modestę i 2 dzieci.

Wojciechowska Helena, wdowa, córka Szczepana i Marianny z Całków, urodz. w 1904 r. w Karczewie, z zawodu handlarka, wydaliła się w październiku 1937 r. z osady Groszówka, pow. warszawskiego, pozostawiając bez środków utrzymania dwoje dzieci.

Józef i Stanisława małż. Badura pozostawili bez opieki w Wawrze, powiatu warszawskiego, córkę Adelę.

---

### Odwołanie poszukiwań.

Odwołuje się poszukiwanie Stanisława Brożyny ogłoszone w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim Nr. 13/38 z dn. 15. 7. 38 r., gdyż poszukiwany został odnaleziony.

Odwołuje się poszukiwanie Józefa Chrobaka, ogłoszone w Lw. Dz. Woj. Nr. 4/38 z dn. 1/3 1938 — z powodu odnalezienia poszukiwanego.

---

### Zagubienia i unieważnienia dokumentów.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 8310484 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Krośnie na nazwisko Edward Paszkiewicz.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Samuel Fetter.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 8372010 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Krośnie na nazwisko Władysław Dyl.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 1793060 wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Krośnie na nazwisko Kazimierz Kluska.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Mozes Ber Rettig.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Izrael Ernst.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Stryj na nazwisko Szymon Klarsfeld.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 8,494.818 wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Martynowicz Olga Koreńko.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „E“ Nr. 442448 własność Kostyka Grzegorz z Dołżycy.

Unieważnia się skradzione książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto i dowód osobisty przez Urząd gminy Tuligłowy na nazwisko Kratochwil Ludwik.

Unieważnia się skradziona książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Zawojska Maria.

Unieważnia się zgubiona książeczkę legitymacyjną wydana przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Torkowski Jan.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Brzeżany na nazwisko Szpyrnal Aleksander.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kołomyja na nazwisko Landau Eugeniusz.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Wieser Arnold.

Unieważnia się zgubiona książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Signio Andrzej.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Krenner Zygmunt Marcin.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Nowy Sącz i zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Starostwo Powiatowe w Nowym Sączu w 1923 na nazwisko Chruślicki Edward Stefan.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U Rawa Ruska na nazwisko Demko Olejnik.

Unieważnia się skradzione prawo jazdy poj mech. Nr. 931 wydane przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Mendyka Adolf.

Unieważnia się zgubione książeczkę wojskowa wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto, 2) dowód osobisty wydany przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Kopiec Roman.

Unieważnia się zgubione prawo jazdy poj. mech. wydane przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Danilak Bazyli.

Unieważnia się skradzione książeczkę stanu oficer. wydana przez P. K. U. Lwów-miasto, kartę na broń wydana przez Starostwo Grodzkie Lwów oraz prawo jazdy poj. mech. wydane przez Urząd Woj. Lwów na nazwisko dr Ziemilski Benedykt.

Unieważnia się zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Starostwo Grodzkie we Lwowie na nazwisko Fedyniak Wiktor.

Unieważnia się zgubione kartę mobilizacyjną wydaną przez P. K. U. Drohobycz i metrykę urodzenia na nazwisko Wilk Izydor z Borysławia.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Spiegler Moses Berl.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe kat. „E“ wydane przez P. K. U. Sambor na nazwisko Zabłocki Stefan ze Straszewic.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Łańcut na nazwisko Schipper Godel z Łańcuta.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Kamlet Jakub z Przemyśla.

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe wydane przez Komisję poborową w Rawie Ruskiej na nazwisko Hirny Piotr syn Jana ze Szczerca.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Zobolewicz Bronisław ze Lwowa.

Unieważnia się skradziona książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Sambor na nazwisko Szynal Józef z Łęk.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Łychotał Jan z Szczepłat.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Jäger Schaja Kalman.

Unieważnia się zgubioną legitymacje szkolna z kl. VI wydaną przez Dyr. szkoły Powsz. Zakład wychow. OO. Jezuitów w Bąkowicach na nazwisko Krzyżanowski Zygmunt.

Unieważnia się skradzioną pieczęć Sołtysa gromady Dąbrówka gminy Sambor.

Unieważnia się skradziony dowód osobisty wystawiony przez Urząd gminy Czyszki na nazwisko Fund Herman.

Unieważnia się zgubione książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto. dowód osobisty przez Starostwo Grodzkie we Lwowie na nazwisko Rettig Gerschon.

Unieważnia się zgubioną książeczkę legitymacyjną wydaną przez Ubezpieczalnię Społ. we Lwowie na nazwisko Martyniak Jan.

Unieważnia się zgubioną legitymacje ubezpieczeniową wydaną przez Ubezpieczalnię Społeczną w Przemyślu na nazwisko Sawczak Hryńko (Grzegorz) Nr. ewid. 8650344.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Stefan Maćków ze Skniłowa.

Unieważnia się skradzione książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Lwów-powiat, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie i legitymację Funduszu Pracy na nazwisko Zygmunt Susłowski.

Unieważnia się skradzioną książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie na nazwisko Julian Dębicki.

Unieważnia się skradziona książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie na nazwisko Stanisław Kwaśnik.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Grzegorz Sadowy.

Unieważnia się skradzione książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie, dowód osobisty wystawiony przez Zarząd Miejski we Lwowie na nazwisko Henryk Skraba.

Unieważnia sie skradzioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Gródek jagiell. na nazwisko Iwan Stasiów.

Unieważnia się skradzioną książeczke wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Karol Podsudek.

Unieważnia się zgubiona tablice rejestracyjną BPR 403 wydana przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Unia Strażacka.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Eugeniusz Penarski.

Unieważnia sie zgubioną legitymacię wojskową emerytalną wystawiona przez P. K. U. Warszawa-miasto na nazwisko Bruno Kupczyński z Warszawy.

Unieważnia się skradziona legitymacie wojskowa emerytalną wystawiona przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Kazimierz Lada.

Unieważnia się zgubiona tablice rejestracyjną Nr. A. 42.531 wydaną przez Lwowski Urząd Wojewódzki na nazwisko Władysława Leszczyńskiego z Rzeszowa.

Unieważnia sie skradziona książeczke wojskową wystawioną przez P. K. U. Lwów-miasto i kartę MOB. na nazwisko Stanisław Gromadowski.

Unieważnia sie zgubiona tablice rejestracyjna Nr. A 42212 wydaną przez Urząd Wojewódzki Lwow. na nazwisko Eligiusz Longawa.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskowa wystawiona przez P. K U. Lwów-miasto na nazwisko Stanisław Waluch.

Unieważnia sie skradziona legitymacie nauczycielską wystawiona przez Inspektorat Szkolny w Jarosławiu na nazwisko Stanisława Richter z Gniewczyny.

Unieważnia się zgubione świadectwo szkolne 4-tej klasy szkoły wydział. z r. 1912 wystawione przez szkołę żeńską im. Marii Magdaleny we Lwowie na nazwisko Maria Szopówna.

Unieważnia sie zgubiony dowód osobisty wystawiony przez Zarzad Miejski we Lwowie na nazwisko Zdzisław Skórski.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Jan Bulaczek.

Unieważnia się skradziona licencie na prowadzenie pojazdów wystawiona przez Urzad Wojewódzki Lwowski na nazwisko Stefan Irsa.

Unieważnia sie zgubioną książeczke wojskową wydana przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Mikołaj Holak.

Unieważnia się zgubioną książeczke Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie na nazwisko Stefania Łupiniakówna.

Unieważnia sie skradzioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Jan Krywuń.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Równe na nazwisko Izrael Grinfeld.

Unieważnia się zgubioną tablicę rejestracyjną wydaną przez Urząd Wojewódzki Lwowski na nazwisko Metropolity Szeptyckiego Andrzeja.

Unieważnia się zgubioną książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie na nazwisko Helena Bergman.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Złoczów na nazwisko Stefan Kucyna.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawioną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Wacław Konarski.

Unieważnia się skradzione: książeczke wojskową wystawiona przez P. K. U. Lwów-miasto, książeczkę Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie i legitymację funduszu pracy na nazwisko Michał Wieczysty.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Drohobycz na nazwisko Beniamin Strauss z Drohobycza.

Unieważnia się skradziona książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Wojciech Bury z Zaborowa poczta Czudec.

Unieważnia sie zgubioną książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Jarosław na nazwisko Andrzej Mroszczyk z Nowosielec p. Przeworsk.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową wystawioną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Józef Ziemniak z Nienadówki pow. Rzeszów.

Unieważnia sie zgubiona książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Aleksander Zajączkowski z Przemyśla.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Przemyśl na nazwisko Jan Fedewicz z Przemyśla.

Unieważnia sie skradziona legitymacie osobistą wystawioną przez P. K. U. Warszawa miasto oraz karte na broń Nr. 49129 A na nazwisko Antoni Dziduszko.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 154342 własność Błażeja Mazura z Radenic.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Ser. „C" Nr. 174830 własność Julii Rozumiło z Krukienic.

Unieważnia sie zgubiona książeczke wojskową wystawiona przez P. K. U. Przemyśl miasto na nazwisko Emanuel Hirt.

Unieważnia sie skradziona książeczke Ubezpieczalni Społecznej we Lwowie na nazwisko Dora Schnepp.

Unieważnia się skradziona książeczkę wojskową z karta mob. wystawioną przez P. K. U. Sanok na nazwisko Henryk Kuźnar z Jasienicy Rosickiej.

Unieważnia sie zgubiona książeczkę wojskową wystawiona przez P. K. U. Lwów-powiat na nazwisko Antoni Hoszowski.

## Przetargi.

Urząd Wojewódzki Lwowski.
L. OB. 54/5 ex 1938.

Przetarg ofertowy na dostawę umundurowania dla niższych funkcjonariuszy.

### WEWANIE DO SKŁADANIA OFERT.

Urząd Wojewódzki Lwowski wzywa do składania ofert na dostawę umundurowania dla niższych funkcjonariuszów tutejszego Urzędu a to:

1. a) 36 płaszczy sporządzonych według miar dostarczonych przez Urząd Wojewódzki ze sukna ciemno popielatego (Marengo) z kołnierzem stojąco wykładanym z guzikami urzędowymi, z tyłu dragon, a rękawy z manszetami. Kołnierz i manszety z wypustką amarantową. Dodatki do płaszczy mają być dobrej jakości, zaś podszewka z baji. Koszt jednego płaszcza nie może przekraczać kwoty 60 zł.

b) 112 ubrań składających się z marynarki, kamizelki i spodni sporządzonych według miar dostarczonych przez Urząd Wojewódzki, ze sukna ciemno popielatego (Marengo) z guzikami urzędowymi. Kołnierz u marynarki i spodnie z wypustką amarantową. Koszt jednego munduru kompletnego nie może przekraczać kwoty 66 zł.

c) 105 czapek rogatywek według miar dostarczonych przez Urząd Wojewódzki, ze sukna ciemno popielatego (Marengo) z daszkiem ceratowym, skórzanym paskiem oraz białym orzełkiem na czapce. Górna otoka czapki zaopatrzona w wypustkę amarantową. Koszt czapki nie może przekroczyć kwoty 4 zł

2. Oferta może obejmować całość dostawy lub tylko poszczególne kategorie, jak wyszczególniono w pkt. 1, a, b, c. względnie samą robociznę.

Przetarg powyższy odbędzie się w Urzędzie Wojewódzkim Lwowskim Oddział Budżetowy w dniu 12 września br. początek o godzinie 10-tej.

Oferty należy wnieść w podwójnych zapieczętowanych kopertach (koperta wewnętrzna opatrzona tytułem dostawy do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie Oddział Budżetowy najpóźniej przed godziną 10-tą w dniu przetargu łącznie z pokwitowaniem Kasy I. Urzędu Skarbowego we Lwowie na złożone wadium w wysokości 5% sumy oferowanej, nadto wierzytelny dowód posiadania uprawnienia do wykonywania wyżej wymienionej dostawy, jakoteż oświadczenie, że znane są im przepisy o oddawaniu dostaw państwowych ogłoszonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 29 I. 1937 r. i że w razie poruczenia im dostawy poddają się im bez zastrzeżeń, oraz że są dokładnie obznajomieni z całokształtem dostawy.

Próbki materiałów i dodatków muszą być zaopatrzone w kartki, na których ma być uwidoczniony numer wymieniony w ofercie, bez oznaczenia firmy i ceny, cena zaś ma być podana wyłącznie w ofercie. Ponadto w ofercie należy stwierdzić, że oferowane materiały są pochodzenia krajowego, oraz podać wytwórnię.

Wielkość próbek 20 X 5 cm.

W ofercie należy uwidocznić przeciętną ilość materiału potrzebnego na wykonanie jednego munduru, koszt materiału oraz robociznę z dodatkami.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo swobodnego wyboru oferenta bez względu na wysokość kwoty oferowanej, względnie nieprzyjęcia żadnej z wniesionych ofert, nadto prawo dowolnego zwiększenia lub zmniejszenia ilości mających się dostarczyć sort mundurowych.

Oferty powyższe będą obowiązywać oferentów pod rygorem utraty złożonego wadium:

a) w razie zatwierdzenia oferty do czasu podpisania umowy,

b) w razie nieprzyjęcia oferty do czasu zawiadomienia o tym nieprzyjęciu co nastąpi w terminie najdalej do 3 miesięcy od daty przetargu.

Do dnia 12 września br. godzina 10-ta dozwolone jest wycofanie względnie zmiana oferty, które to cofnięcie względnie zmiana winna nastąpić w drodze dodatkowego pisma oferenta złożonego przez niego w sposób wyżej powołany.

We Lwowie, dnia 24 sierpnia 1938 r.

Za Wojewodę·
Dr. Bańkowski
Kierownik Oddziału.

Starostwo Powiatowe Samborskie
Referat Melioracyjny
L: M. III—601/3e/L/38.

### OGŁOSZENIE O PRZETARGU.

Na podstawie zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych we Lwowie z dnia 22 VI 1938 L: RM. 25b/13/28 Starostwo Powiatowe w Samborze — Referat Melioracyjny rozpisuje przetarg na sprzedaż drzewa z lasu funduszowego w Gwoźdźcu i Niedzielnej pow. Turka n/Str.

Przetargiem objęta będzie ilość 590 m³ drzewa świerkowego i jodłowego z tym, że ilość może być zależnie od uznania Urzędu Wojewódzkiego zwiększona lub zmniejszona o około 30%.

Drzewo zwiezione jest na plac składowy w Strzyłkach obok dworca kolejowego, gdzie można go oglądać za uprzednim zawiadomieniem nadzoru w Strzyłkach.

Przetarg odbędzie się w dniu 15-go IX 1938 r. o godz. 8-mej w kancelarii nadzoru rzek w Strzyłkach.

Oferty zalakowane i ostemplowane z napisem „Oferta na zakupno drzewa z lasu Niedzielna i Gwoździec“ można składać do Starostwa Powiatowego w Samborze Referat Melioracyjny, lub też przysyłać pocztą na wyżej podany adres.

Natomiast w dniu 15-go IX br. przed rozpoczęciem przetargu można składać na ręce Przewodniczącego.

Do ofert należy dołączyć dowód złożenia w Kasie Skarbowej w Samborze na rach. bież. Nr. 7 Starostwa Powiatowego Referat Melior. „Dobro Lasy“ — wadium 5% oferowanej wartości materiałów drzewnych.

Oferent, który drzewo zakupi przy zawarciu umowy będzie zobowiązany złożyć zaliczkę w wysokości 80% ceny kupna.

Starostwo Powiatowe w Samborze Referat Melioracyjny zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania powodów, nie przyjęcia żadnej, względnie dowolnego wyboru oferenta.

Oferty należy wnosić na formularzach sporządzonych zgodnie z przepisami b. M. R. P. Nr. XVI 1333/30. Wzory ofert można otrzymać w biurze Starostwa Powiatowego w Samborze — Referat Melioracyjny w godzinach urzędowych, gdzie również można zapoznać się ze szczegółowymi warunkami sprzedaży.

Ceny w ofercie należy podawać za drzewo w takim stanie, w jakim znajduje się ono na placu składowym. Nie będą stosowane żadne obniżki za uszkodzenia spowodowane schorzeniami i t. p.

Oferty wniesione niezgodnie z wzorem nie będą rozpatrywane.

W Samborze, dnia 18 sierpnia 1938 r.

Za Starostę:
Inż. Szykuła Józef
Referendarz.

---

## Komunikat.

Wyszedł z druku „Zbiór Układów Zbiorowych Pracy" Nr. 42 z daty 5 sierpnia 1938 r.

---

## Wiadomości dla emigrantów.

### POŚWIADCZANIE ŚWIADECTW POTRZEBNYCH DO WIZY ARGENTYŃSKIEJ.

W związku ze zmianami, jakie zaszły w biurowości Generalnego Konsulatu Argentyńskiego w Warszawie, wszystkie załączniki potrzebne do wizy są bardzo skrupulatnie kontrolowane, a wszelkie dokumenty niewłaściwie wystawione — podlegają zwrotowi.

Opierając się na zarządzeniach Konsulatu Argentyńskiego i istniejących przepisach, Syndykat Emigracyjny zawiadamia, że świadectwa potrzebne do uzyskania wizy argentyńskiej muszą być wystawiane względnie poświadczane przez władze administracyjne, a nie gminne. Dotyczy to świadectw: a) moralności i dobrych obyczajów, b) zdrowia umysłowego i zdolności do pracy, c) o nieuprawianiu żebraniny.

### CENY PRZEJAZDU Z BUENOS AIRES DO ASUNCION.

W porozumieniu z Ministerstwem Opieki Społecznej została ustalona nowa taryfa obowiązująca od dnia 6 do dnia 31 sierpnia r. b. na przejazdy z Buenos Aires do Asuncion (Paragwaj).

Opłata za przejazd wraz ze świadczeniami za opiekę wyniesie dla osób dorosłych zł. 122, dla osób zaś od lat 3 do 12 — zł. 70.

Przejazd z Buenos Aires do Asuncion odbywa się statkiem, drogą rzeczną, a nie lądową. Powyższy cennik obowiązuje wszystkie linie żeglugowe.

### ZWIĘKSZONY RUCH PASAŻERSKI NA STATKACH LINII GDYNIA—AMERYKA DO AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

W związku ze zwiększonym ruchem na statkach linii Gdynia—Ameryka m. s. „Piłsudski" i m. s. „Batory", kursującymi między Gdynią i Ameryką Północną zaistniała konieczność ograniczenia liczebności transportów emigracyjnych przekazywanych na tę linię. Ograniczenie ruchu emigracyjnego na linii polskiej przewiduje się na rejsy:

| | |
|---|---|
| „Batory" | dn. 22. 8. 38 z Gdyni |
| „Piłsudski" | „ 3. 9. 38 „ „ |
| „Batory" | „ 15. 9. 38 „ „ |
| „Piłsudski" | „ 28. 9. 38 „ „ |

Będą mogli jechać powyższymi rejsami tylko ci emigranci do Stanów Zjednoczonych, którym kończą się terminy ważności wiz lub „permit to reenter". Do Kanady mogą jechać tymi statkami tylko rodziny osadnicze zgodnie z rozdzielnikiem wewnętrznym Syndykatu Emigracyjnego.

### PRZYDZIAŁ KWOT POKAZOWYCH DO AUSTRALII — WYCZERPANY.

Polskie władze dewizowe ustaliły na r. 1938 dla emigracji z Polski do Australii globalną sumę na kwoty pokazowe w wysokości 12.000.— Ł. ang. Przyznana suma jest już całkowicie wyczerpana.

Suma ta objęła 75 jednostek emigrac. t. j. osób pojedynczych lub rodzin bez względu na skład wyjeżdżających z kwotą pokazową 200.— Ł. austr. (160.— Ł. ang.).

Emigranci wyjeżdżający z kwotą pokazową 50.— Ł. austr. (40.— Ł. ang.) korzystają z uprawnień dewizowych Syndykatu Emigracyjnego.

Wszyscy emigranci z permitami 160.— Ł. ang. (200 Ł. austr.), a nawet część takich, którzy już mają złożone wnioski w Komisji Dewizowej, będą mogli korzystać z dewiz dopiero w roku przyszłym. Sporządzone są listy kolejności i przeprowadzana jest ścisła kwalifikacja złożonych wniosków.

### OSTRZEŻENIE.

Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej w Strasbourgu ogłosił w prasie polskiej we Francji następujący komunikat:

„Do Konsulatu R. P. w Strasbourgu wpływają coraz częściej skargi na nadużycia pokątnych pośredników w sprowadzaniu robotników z Polski do prac rolnych we Francji.

Do częściej spotykanych nadużyć zaliczyć należy:

a) pobieranie przez pośredników od nieświadomych robotników kwot dochodzących do 400 zł. za wyrobienie kontraktu pracy,

b) opłacanie przez robotnika, wbrew brzmieniu art. 8 kontraktu, kosztów przejazdu z Polski do Francji,

c) umowy pomiędzy pośrednikami a pracodawcą wypłacania robotnikowi niższej płacy od wskazanej w kontrakcie,

d) zrywanie przez pracodawcę kontraktu i wydalanie robotnika z pracy z powodu nieporozumień, wynikających z powyżej podanych przyczyn.

Konsulat ostrzega w tej drodze przed wszelkiego rodzaju pośrednikami, żerującymi na nieświadomości robotnika, wzywając równocześnie do przesyłania pod adresem Konsulatu wszelkich informacji odnoszących się do osób uprawiających proceder pośrednictwa.

Konsulat przestrzega równocześnie pośredników przed odpowiedzialnością za wyłudzanie pieniędzy, wprowadzanie robotnika w błąd przy pośredniczeniu w uzyskiwaniu kontraktów pracy".

POSZUKIWANI:

Wszystkie czasopisma proszone są o przedruk.

Poszukuje się następujących osób:

**Jan Bakalik,** ur. w Stróżach Małych w 1900 r., wyjechał do Brazylii w 1930 r. Adres jego był: Rua Siliwa Jardin 234, Curitiba, Parana, Bresil.

**Franciszek Wodzik,** ur. w Wierzbicy w 1907 r., przebywał w Seminario S. Leopoldo, Rio Grande do Sul, Bresil.

**Stanisław Durlej** ze wsi Makoszyn, gm. Cisów, woj. Kieleckie, lat 40. Ostatni jego adres: Sociedad Poloneza rua Sao Pedro 778, Porto Allegre, Rio Grande do Sul, Bresil.

**Stanisław Dębski,** lat 60 z Opola, pow. Lublin, wyjechał do Stanów Zjednoczonych w 1913 r. Przebywał w Chicago, Buffalo, ostatnio w Battle Creek East Michigan.

**Jan Korol,** ur. w 1888 r. we wsi Wyszewicze, gm. Piwkowicze, pow. Pińsk. Mieszkał w North American-Russian Bureau, 706 W. 12-th Street. Chicago Illinois.

**Dyonizy (Denis) Pleczko,** ur. wieś Chaby, gm. Kisicze, pow. Brześć n/B. w r. 1874 — mieszkał w stanie Ohio, mieście Hopedale.

**Stefan Prudników,** ur. we wsi Siemionówka, gm. Rudnia w gub. Mohylewskiej w Rosji. W 1883 r. wyjechał do Stanów Zjedn., gdzie dostał pracę w warsztatach Forda w Detroit, Michigan.

**Zenon Klar-Kotliński,** ur. w 1894 we wsi Częstocice w pow. Opatowskim. Ostatni jego adres: Villa Park 116. S. O. Michigan avenue Illinois.

**Bolesław Boduch,** ur. w 1910 r. we wsi Królewice, gm. Bejsce, pow. Pińczów. Wyjechał do Argentyny w 1930 r.

**Józef Pakosz,** ur. w 1880 r. w Krościenku Niżnym. Mieszkał w Chicago, Ill. N. 2615 Lazamie Str.

**Leon Lipiński,** ur. w 1892 r. we wsi Postawce, gm. Tarków, pow. Siedlce wyemigrował do Stanów Zjedn. Am. Półn. w 1907 r., po czym z Armią Gen. Hallera przyjechał do Polski w 1919 r. Wyjechał z powrotem do Ameryki, mieszkał w Bufallo, NY, pracował w fabryce.

**Judyta Pryzant Goldbergowa,** ur. w Łokaczach, star. Włodzimierskie. Posiadała dom w Columbus, Ohio 595 E. Mound Street.

**Mateusz Kowalczyk,** ur. w 1880 r. w Iganiach pod Siedlcami. Mieszkał ostatnio: Manahattan Avenue, Green Poit Brooklyn N. Y.

Ktoby wiedział, gdzie oni obecnie przebywają, proszony jest o powiadomienie Polskiego Biura Międzynarodowej Pomocy Emigrantom, Warszawa, ul. Natolińska Nr. 4, m. 3.

**Adres Redakcji i Administracji: „Lwowski Dziennik Wojewódzki", Lwów, Urząd Wojewódzki, Wydział Ogólny. — Nr. telefonu Redakcji i Administracji 299-00.**

**Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł., kwartalnie 4·50 zł.**

**Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji „Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego" za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30.625.**

„Dziennik urzędowy" przyjmuje ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

**Cena numeru pojedynczego 1·— zł.**

**Z drukarni „Słowa Polskiego", we Lwowie, ul. Zimorowicza 15.**